Douăzeci şi unu de ani de la moartea generalului Dragalina

EROUL DELA JIU

— Urmare din pag. I-a —

LUPTELE DELA JIU

Pe la începutul lui Octombrie 1916, generalul Falkenhayn, comandantul armatei a IX-a germane din Transilvania, luase măsuri ca să forţeze trecerea prin Valea Jiului. El concentrase între Petroşani şi graniţă vreo 30 de batalioane infanterie, cu multă artilerie. Atacul a început la 7 Octombrie, la vest de Jiu, pe un front de 30 km. Forţele noastre — cam 20 de batalioane infanterie, cu puţină artilerie — comandate de generalul D. I. Cocorăscu, s'au retras treptat, susţinând mereu lupte; iar grupul Cerna, de sub comanda generalului Dragalina, opunea o vie rezistenţă, cu toate că se găsea într'o situaţie periculoasă. In acel timp o schimbare s'a produs în comandamentul armatei I, în următoarele împrejurări: generalul Culcer şi-a exprimat părerea în scris, aducând-o la cunoştinţa comandamentului superior, că în interesul unei bune apărări a ţării, faţă de presiunea din ce în ce mai accentuată a inamicului, ar fi necesară evacuarea Olteniei; iar trupele ce intrau în compunerea armatei I, urmau să coopereze cu celelalte armate pe un front mult mai restrâns şi deci potrivit unei acţiuni defensive active. Comandantul nostru superior a fost de părere că întreg teritoriul ţării trebue apărat prin toate mijloacele până la extrem. După acest incident, în ziua de 11 Octombrie, comandant al armatei I a fost numit generalul Dragalina; iar şef al statului major al armatei I, colonelul C. Găvănescu.

In acea zi armata I se compunea din diviziile: 1, 11, 13, 20 şi 23, cu puţine rezerve la Filiaşi şi de-alungul Dunării. In Carpaţi erau trei grupuri: 1. Cerna (divizia I); Jiu (divizia 11); 3) Olt (diviziile 13, 20 şi 23), în regiunea vest şi est Olt, văile Topologului şi Argeşului. Armata I se întindea, în acel timp, pe un front de aproape 500 km.

Generalul Dragalina luase măsuri să oprească înaintarea duşmanului. Trupe dela Cerna, Dunăre şi Olt porniseră spre Valea Jiului. Un detaşament din grupul Cerna, sub comanda locot.-colonelului Dejoianu, trecea în marş forţat, prin Balade-Aramă spre flancul drept al inamicului; iar celelalte trupe chemate în ajutor, veneau cu trenurile spre Târgu-Jiu. Generalul Dragalina sosise şi el pe teatrul de operaţiuni, ca să inspecteze trupele ce intrau în grupul Jiu de sub comanda colonelului Ion Anastasiu şi să supravegheze modul cum se executau ordinele sale.

La 11 Octombrie generalul Dragalina se afla la Horez, iar a doua zi a mers în defileul Jiului, unde nu se da nici o luptă. El se găsea în defileu, pe o poziţie înaintată, când deodată un foc de mitralieră a fost deschis de inamicul ce supraveghea defileul. Generalul Dragalina a fost lovit de gloanţe în braţ şi în spate. De aci a fost transportat în stare gravă la Craiova, unde a încetat din viaţă.

El poseda cultul îndeplinirii conştiincioase a datoriei şi pe patul de suferinţe eroul dela Cerna spunea celor ce-l înconjurau:

„Dacă fiecare îşi va face datoria, victoria trebue să încunune sforţările noastre".

Eroul dela Cerna a fost înmormântat în Bucureşti în ziua de 25 Octombrie.

Generalul Dragalina

de TAKE IONESCU

In viaţă, nu-l văzusem niciodată. Până în 1915 nici după nume nu-l cunoscusem. Fără îndoială că acest om să închidea în viaţa lui de soldat şi deşi părinte al unei familii numeroase, nu solicită niciodată nimic nici pentru el, nici pentru ai lui.

L'am văzut, eri, mort în glorie, urmat de cei doi fii ai lui, doi soldaţi, dintre care cel mai mare rănit, ca şi tatăl, la braţ, îşi ascundea sub un curaj stoic îndoita lui durere: suferinţa materială a rănei lui şi oroarea morală a despărţirei eterne.

Dragalina nu este primul general român, pe care războiul ni l'a răpit. Pământul Olteniei ne-a mai răpit şi pe altul. Dar Dragalina a fost rănit într'o luptă pe care a avut fericirea s'o văzi terminată printr'o victorie strălucită, înainte de a fi închis ochii pentru totdeauna.

Dragalina a gustat bucuria revanşei, el a putut urmări şi conduce de pe patul său de durere cea mai frumoasă victorie ce am avut de înregistrat.

Această victorie a fost dobândită contra germanilor, contra faimoşilor bavarezi, cari trec drept elita armatei teutone şi această victorie a fost completă, indiscutabilă, însoţită de mii de prizonieri, de tunuri, mitraliere, fără a număra cei 1400 cai, pe care inamicul însuşi i-a ucis.

Astfel a murit acest bărbat care, când a fost adus în faţa chirurgului la Craiova l-a întrebat asemenea unui erou de-ai lui Plutarc:

— Doctore, cum aş putea fi vindecat mai repede pentru a mă reintoarce la luptă? Păstrându-mi braţul sau tăindu-mi-l?

Şi cum doctorul i-a spus, că prin amputarea braţului, vindecarea ar fi mai grabnică.

— Ei bine, taie-l doctore, o să-mi ajungă şi un braţ.

Printr'una din acele fatalităţi de care istoria e atât de plină, braţul lui Dragalina a fost amputat mult mai târziu şi inzadar. Dar pe tot timpul boalei sale acest general care, totuşi, suferise cel mai oribil martiriu nu se interesa decât de un singur lucru: operaţiunile din valea Jiului, unde voia să se reintoarcă cât mai repede.

Soarta n'a voit să-i îndeplinească dorinţa. Ce păcat pentru noi toţi!

In 1915, cum spuneam, am aflat de numele lui Dragalina. Era pe buzele tuturor ofiţerilor de pe valea Prahovei. Toţi îmi spuneau că şeful lor, Dragalina, preţuia tot atât, dacă numai mult, decât toate fortificaţiile lor.

La începutul războiului, Dragalina n'a comandat în Prahova, ci la Cerna. Era din Banat şi stătea în faţa Banatului. Stătea aşa de bine, încât într'o clipă luă nişte puternice fortificaţii austriace pe cari „kaiserlicii" le credeau de neluat şi se înţepeni în ele atât de bine, încât ai noştri, soldaţii lui Dragalina, tot acolo sunt.

Cât îi va fi fost de adâncă emoţia acestui mare patriot în ziua când el român bănăţean, *el care purtase ca sublocotenent haina în slujba Habsburgilor, a trecut frontiera Banatului în fruntea soldaţilor săi români, soldaţii regelui Ferdinand, ai acestui rege, care eri, ca mare român şi adevărat soldat, a venit să onoreze în persoană funeraliile eroicului său general!*

In acea clipă, Dragalina trebue să-şi fi trăit o viaţă întreagă. Trebue să fi simţit, în fundul sufletului, toate durerile milenare ale scumpului său popor, răzbunate într'o clipă, clipa unică în care a pus piciorul ca învingător pe pământul pe care se născuse sclav.

Fiindcă Dragalina nu era numai un mare soldat, era un om în tot înţelesul cuvântului.

Măreţul ordin de zi pe care l-a dat armatei I-a în ziua când a luat comanda, proclamaţia sa către locuitorii Banatului, sunt documente ce vor rămâne spre mărturia marelui său suflet.

Dragalina n'a pierdut nimic murind aşa de tânăr. El a cunoscut cele două bucurii supreme pe cari atâţia alţii le-au aşteptat zadarnic de atâtea secole.

A intrat ca liberator pe pământul pe care s'a născut şi a bătut soldaţii kaizerului din Berlin.

Moartea lui Dragalina e pentru noi, Românii, pentru naţiunea românească, o pierdere ireparabilă.

Sămânţă de eroi, mai încolţeşte încă pe sfântul nostru pământ!

Bravura ostaşilor noştri

Dintr'un raport al generalului Dragalina aşupra luptei din ziua de 19 August 1916

In dimineaţa zilei de 19 August, cerul era înorat şi ameninţa de ploaie, care nici nu a întârziat, căci pe la orele 9 a. m. ploaia şi negura au îngreuiat foarte mult tragerea şi mai cu seamă observarea loviturilor...

Datorită faptului că adversarul a fost atacat deodaăt de patru coloane, aproape pe întregul său front, nu a putut să-şi grupeze forţele, aşa încât fiecare coloană s'a prezentat cu forţe superioare în faţa obiectivului său.

Lupta a fost aprigă, mai cu seamă la vânători, cari au trebuit să atace frontul cel mai tare şi care era susţinut de o baterie instalată pe Ozoina, de baterille de pe Drânic şi Techia şi care îi bătea în flancuri; *dacă a reuşit să cucerească poziţiunile acestea, se datoreşte numai energiei şi bravurei comandantului regimentului, lt.-col. Bădescu B., care cu un steag tricolor în mână s'a avântat în fruntea trupei sale la asalt şi ajuns la reţelele de sârmă, a instalat câte o mitralieră în dreapta şi în stânga sa şi sub protecţia lor a îndemnat oamenii să taie sârmele, după care a pornit din nou la baionetă, cucerind reduta şi capturând pe apărători.*

Nu mai puţin dârji au luptat şi reg. 17 inf. sub comanda colonelului Teutu şi batalionul din reg. 31 inf. sub comanda maiorului Florescu.

Regimentul 1 vânători, la ora 5 a. m. se găsea în Iloviţa. Sectorul de atac al acestui regiment a fost dealul Ozoina (Nord Alion), între cotele 287 şi 314; la ora 5,30 a. m. a început înaintarea.

La ora 2,30 p. m. a terminat lupta, printr'o acţiune foarte violentă, cucerind poziţiunile ordonate şi făcând cei mai mulţi prizonieri: 8 ofiţeri, între cari un maior şi 540 trupă.

In această acţiune, reg. 1 vânători s'a distins în mod cu totul deosebit: a avut să înainteze în sectorul cel mai descoperit, în contra poziţiunii celei mai tari, organizată defensiv într'un mod cu totul deosebit şi foarte solid.

Cu toate acestea, reg. 1 vânători, a înaintat cu un elan fără pereche, condus cu multă pricepere şi energie de comandantul său lt.-col. Bădescu Bucur, care era în fruntea regimentului şi a învins cu bărbăţie toate obstacolele de fier şi de foc ce a întâlnit în cale.

Pierderile ce le-au avut: un ofiţer mort, 3 ofiţeri răniţi, 30 trupă morţi şi 206 răniţi, faţă de importanţa poziţiei cucerite şi prada luată, sunt foarte mici.

Toate trupele după ocuparea poziţiunilor inamice, au început organizarea lor defensivă.

Afară de lt. col. Bădescu Bucur, s'a distins în mod deosebit căpitanul Leoveanu, comandantul bateriei 4 din reg. 1 art., căpitanul Vrăjitoru, comand. bateriei 6-a din reg. 1 art. şi sublt. Timuş, comand. bateriei 3-a din reg. 2 art. grea, cari au executat un tir de precizie şi foarte util atacului, asemenea şi caporalul Bălănescu, ctg. 1916, ochitorul tunului 2 din bateria sublt. Timuş, care după a doua lovitură a gonit monitorul austriac din Orşova şi a demontat un tun de pe Alion şi a scos din luptă două tunuri.

Propun binevoitoarei d-voastre aprecieri pe acest sublt. Timuş, care merită să fie înaintat la gradul de locotenent.

După cucerirea poziţiunilor, trupele au împins patrulele peste apa Cernei până la dealurile de pe malul drept, devenind astfel stăpâni pe toate satele şi oraşul Orşova, Jupanek, Tufăr, Coramnic, Topletz şi Bărza.

Adversarul s'a retras în fugă, parte pe malul Dunării spre Işalniţa, parte spre Mehadia.

După fuga lor, au aruncat în aer podurile căi ferate de lângă Tufăr. Pe calea ferată au mai rămas 22 vagoane făină.

Materialul capturat este foarte abundent.

Proectile în cantităţi foarte mari.

Prizonieri luaţi: un maior, 7 ofiţeri inferiori şi 680 trupă, toţi valizi, cari s'au expediat la tabăra Işalniţa.

S'au mai luat şi doi ofiţeri şi 30 trupă răniţi.

Pierderile avute de corpurile de trupă ale diviziei se urcă la 12 ofiţeri şi 573 trupă.

Comandantul diviziei I-a
General Dragalina

Ordinul de zi al generalului Dragalina către armata I

Din înaltul ordin al Majestăţii Sale Regelui României, Comandantul suprem al Armatelor române, sunt numit Comandant al Armatei I-a de operaţiuni.

Din acest moment am luat comanda armatei şi cer împerios dela toţi, dela general la soldaţi, cer în primul rând apărarea cu viaţa a Sfântului pământ al ţării noastre, apărarea vetrei strămoşeşti, a ogorului şi a cinstei numelui de român.

Cer dela toţi cea mai deplină ascultare şi cea mai strictă executare a ordinelor.

Ascultaţi ce vă spun ofiţerii de orice grad şi gradaţii, voi fi fără milă faţă de aceia, care se uită înapoi în loc să se uite înainte; faţă de aceia ce părăsesc rândurile şi fug din faţa inamicului, faţă de toţi cari nu vor executa ordinele cât mai inteligent.

Trupa care nu poate să înainteze, să moară pe loc, iar comandanţii cari vor da ordine de retragere, vor fi deindată trimeşi sub escortă şi judecaţi.

Dumnezeu, Majestatea Sa Regele şi Ţara vor răsplăti pe viteji, iar numele lor va trăi pe vecii vecilor în istoria neamului ca şi numele moşilor şi strămoşilor, cari cu viaţa şi cu sângele lor au scris paginile glorioase din întreaga viaţă a poporului român.

Ofiţeri şi soldaţi ai Armatei I-a! Apăraţi cu viaţa voastră pământul sfânt al Olteniei şi Ţării, tot aşa cum Armata de Nord apără Moldova, unde toţi duşmanii cari au îndrăsnti să treacă frontiera, şi-au găsit moartea.

Cu Dumnezeu înainte! Victoria e a noastră!

Acest ordin de zi se va citi trupelor sub arme de către comandanţii de batalioane, în trei zile consecutive.

Comand. Armatei I-a de Operaţii
General DRAGALINA

Ideea de timp in filosofie

Conferinţa d-lui prof. Rădulescu Motru

Incepând ciclul conferinţelor „Societăţii române de filosofie", la fundaţia universitară „Carol I", d. prof. C. Rădulescu-Motru a vorbit despre problema timpului, problemă care, după părerea d-sale, ocupă o poziţie centrală în filosofia ştiinţifică de astăzi.

Timpul a fost înţeles, de aproape unanimitatea oamenilor, ca o succesiune de fapte în ordine lineară. Acest înţeles se traduce în mod perfect, în industria instrumentelor de măsurare a timpului. Timpul în limbaj instrumental este o deplasare; un punct care avansează.

Acest înţeles nu este o eroare, dar nu este nici un adevăr. este o jumătate de adevăr. Timpul este constituit, în adevăr, din o sucesiune; dar succesiunea nu ete constituită din simpla deplasarea în spaţiu a unui fapt, ci şi din puterea care dă prilej faptului ca să se deplaseze.

Această putere este neglijată, în înţelesul obişnuit pe care îl are timpul la majoritatea oamenilor. Ea este neglijată, însă şi în înţelesul pe care îl dau timpului mulţi oameni de ştiinţă, în special matematicienii. Din moment ce puterea, de la baza succesiunii, poate fi descrisă şi chiar înlocuită prin figuri geometrice, aceşti oameni de ştiinţă cred că timpul poate fi redus la o dimensiune a spaţiului.

Un loc aparte îl ocupă filosoful Kant în înţelegerea timpului. Acest filosof a descoperit că timpul nu se poate înţelege fără a e recurge la puterea care provoacă succesiunea,; timpul, la el, se leagă de cauzalitatea naturii, dar cum pentru dânsul cauzalitatea este o categorie a minţii numai, şi nu o realitate, puterea descoperită se dizolvă din nou, iar timpul apare în cele din urmă ca o simplă formă apriori.

Confundarea timpului cu o dimensiune spaţială, dă loc la cele mai extravagante fantezii. Intre acestea, cea mai populară este fantezia, că în succesiunea timpului se poate merge indiferent, ca şi pe o linie spaţială, înainte sau înapoi, spre trecut sau viitor.

Fizica nouă, stăpânită de concepţia relativismului, a dat naştere, de asemeni, la multe teorii paradoxale, care amintesc paradoxele vechilor sceptici eleni.

Filosofia actuală este în căutarea puterii reale care, prin desfăşurarea ei, face posibilă înţelegerea unei posibilităţi a timpului.

Până la găsirea definiţiei unei asemenea puteri, ştiinţele speciale întrebuinţează fiecare pentru sistematizarea lor proprie, deosebite perspective la înţelegerea timpului lor real. Avem astfel: timpul geologic, timpul fiziologic, timpul biologic, timpul istoric, timpul psihologic, pentru a vorbi numai de cele cunoscute.

La acestea se adaogă timpul metafizic, sau destinul existenţei omeneşti.

In toate aceste timpuri, întrebuinţate de ştiinţele speciale, avem interpretări date succesiunii în spaţiu prin admiterea unui proces real determinat de o putere.

Un capitol aparte îl formează studiul timpului ca destin.

Conferenţiarul, după câteva lămuriri date asupra destinului în diferite sisteme filosofice, spune că viitoarea sa scriere filosofică va trata despre timp şi destin.

—xox○xox—

Insemnat furt de vite in balta Ialomiţei

Constanţa, 26 Oct.

Hoţi de vite, cari operează de mai multă vreme în judeţele dobrogene şi judeţele Ialomiţa şi Brăila, au săvârşit astă noapte un însemnat furt de vite în balta Ialomiţei.

Săteanul Ion Guşe, din com. Dunărea, care este proprietarul unei mari întinderi de pământ în baltă, terminând de arat, ca de obicei nu s'a mai dus acăsă, ci a rămas în câmp ca să continue a doua zi munca.

Acest lucru fiind cunoscut de de hoţi ei l-au pândit până când s'a culcat şi i-au furat 18 boi.

Este foarte curios faptul că nici unul din argaţii săi nu a simţit când hoţii au furat vitele.

Jandarmii, cărora li s'a adus cazul la cunoştinţă, au stabilit că hoţii au trecut prin Cernavoda cu vitele furate, luând drumul spre Constanţa.

Se bănue că ei au dus vitele la abatorul de export ca să le tae.

CU HAPAG
— IN —
JURUL LUMII!

Pornind în 23 Ianuarie 1938 din Villefranche (Coasta de Argint) şi revenind în Iunie 1938

136 de zile superbe pe vaporul de lux „RELIANCE"

Preţul călătoriei incl. programul pe uscat începând dela
Dollari 1.900

Vedeţi patru continente din părţile cele mai frumoase şi interesante

Prospecte şi informaţii prin

HAPAG
HAMBURG-AMERIKA LINIE
S. A. R.
Bucureşti, Calea Victoriei 84
Telefon 3-62-42
5337

Dr. H. MARTIN
Tratează BOALELE SUFLETEŞTI:
INSUFICIENŢA SEXUALA
Nevroza stomacului şi a inimei FRICA, TIMIDITATEA, anxietatea, NEURASTENIA, Hysteria, Melancolia etc. Reeducaţia copiilor şi adolescenţilor impulsivi, vicioşi, Turburări erotice, Defecte de vorbire, etc., tratamente Psiho-Fizice. Inaltă frecvenţă. Consult. 8-11, 2-7, telefon 40539. B-dul Elisabeta 3. A. Etaj III. Ascensor. 15

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reinoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.

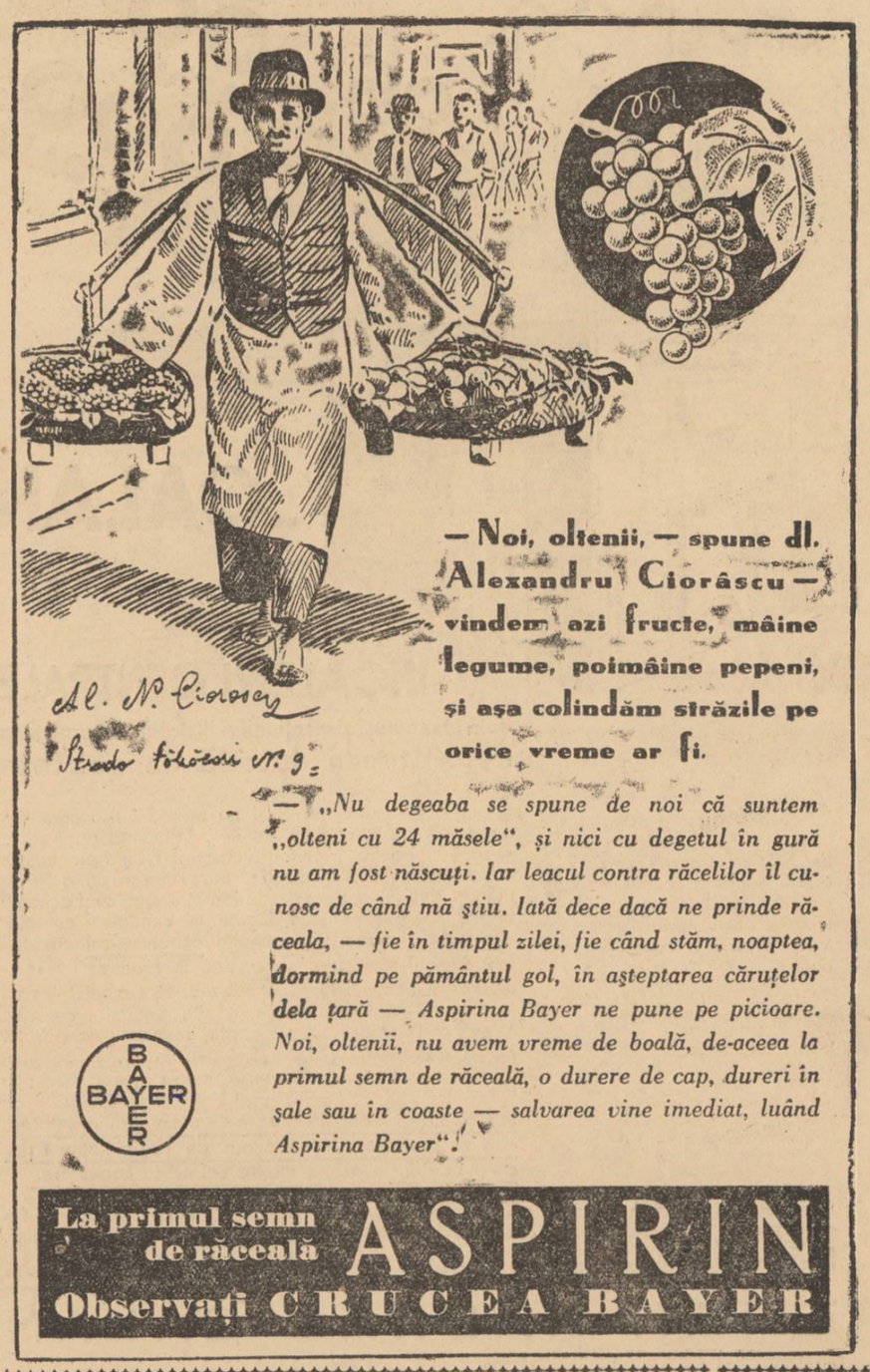

— Noi, oltenii, — spune dl. Alexandru Ciorăscu — vindem azi fructe, mâine legume, poimâine pepeni, şi aşa colindăm străzile pe orice vreme ar fi.

— „Nu degeaba se spune de noi că suntem „olteni cu 24 măsele", şi nici cu degetul în gură nu am fost născuţi. Iar leacul contra răcelilor îl cunosc de când mă ştiu. Iată dece dacă ne prinde răceala, — fie în timpul zilei, fie când stăm, noaptea, dormind pe pământul gol, în aşteptarea căruţelor dela ţară — Aspirina Bayer ne pune pe picioare. Noi, oltenii, nu avem vreme de boală, de-aceea la primul semn de răceală, o durere de cap, dureri în şale sau în coaste — salvarea vine imediat, luând Aspirina Bayer".

BAYER

La primul semn de răceală ASPIRIN
Observaţi CRUCEA BAYER

BIROUL DE VOIAJ ING. ERDES, CALEA VICTORIEI 168, ANUNŢA ULTIMELE VOIAJURI LA EXPOZIŢIA INTERNAŢIONALA DIN PARIS Cereţi prospecte
218

PROMOŢIA RĂZBOIULUI ŞI DESTINUL EI

La începutul marelui război, care a izbucnit în 1914, conştiinţa naţională, adânc frământată de suferinţele fraţilor români de peste hotare şi de ideia unei întregiri naţionale, era de veghe la destinele neamului.

Fiecare cetăţean al epocii era pătruns de necesitatea jertfei şi ecoul ei mersese departe, până în sufletele tineretului şi al copiilor de şcoală.

De aceea, la sunetul goarnei n'au pornit din sate şi oraşe numai luptătorii înscrişi în registre. Din adăpostul cald al familiei şi din umbra casei părinteşti, au pornit şi tinerii recruţi cărora nu le venise încă rândul, cercetaşii de război şi şcolarii liceelor noastre.

De pe vârf de munte, tăvălugul războiului porneşte ameninţător către vale.

Comandanţii de plotoane, companii, escadroane şi baterii cad loviţi de moarte, în fruntea unităţilor lor. Către sfârşitul lui Octombrie, aceşti ofiţeri trecuţi în rândul celor drepţi şi bravi, înegrise listele de pierderi; plutoanele, companiile, escadroanele şi bateriile rămăsese fără comandanţi.

Astfel, în linia de luptă, elementul care să întreţie flacăra entuziasmului şi prin exemplul lui să compenseze lipsa de pregătire şi dotare a trupei, aproape lipsea, după atât de numeroase jertfe.

Atunci ţara a făcut apel la cele mai tinere vlăstare ale ei, liceenii epocei, elevi cu 5—7 clase secundare.

Odată cu retragerea, şcolile militare se mută în Moldova: şcoala de infanterie la Botoşani şi Dorohoi, şcoala de artilerie şi cavalerie la Iaşi.

Aci au fost îndrumaţi toţi tinerii ce aveau o pregătire liceală. Imbrăcaţi încă în uniformă de liceu, rupţi şi murdari de lungul drum al retragerii făcut mai adesea pe jos, pe lungimi de sute de kilometri, s'au prezentat totuşi voioşi. Alţii în uniformă militară, proaspeţi sosiţi dela unităţile lor, depe câmpul de luptă unde fusese înrolaţi ca voluntari şi în fine câţiva „tătuci" întârziaţi la studii în străinătate.

Greutăţile întâmpinate de aceşti tineri în cursul şcolaei depăşesc puterile închipuirii. Totoşi, trecând de timpuriu prin purgatoriul suferinţei, tineretul a eşit biruitor.

La inspecţiile făcute la sfârşitul perioadei de învăţământ, de către Regele Ferdinand, M. S. Regele Carol al II-lea, ca prinţ moştenitor, generalul Berthelot şi mai marii oştirii, s'a constatat că elevii îşi însuşiseră noua doctrină de luptă — doctrina franceză—şi sunt apţi a fi aşezaţi în fruntea plutoanelor de luptători, care, refăcute pe plaiurile Moldovei, îşi aşteptau cu nerăbdare comandanţii spre a porni din nou la luptă.

Un cuvânt de omagiu se cuvine să aducem aci şi foştilor ofiţeri din cadrele şcolilor, cari au făcut şi ei sforţări tot atât de însemnate, luptând alături de elevii lor, cu aceleaşi greutăţi şi lipsuri şi pe deasupra cu conştiinţa grea a rolului lor de profesori şi îndrumători.

Impreună cu trupele contingentelor 1917—1919, tinerii aceştia de 17—20 ani au constituit batalioanele de asalt menite să se arunce cele dintâiu asupra inamicului, „cavalerii morţii", cari trebuiau să deschidă drumul armatelor prin reţelele de sârmă, prin focul inamic şi prin pânza deasă a tranşeelor.

La Mărăşti şi Mărăşeşti, la Oituz şi Cireşoaia, „Promoţia războiului" a dat cele dintâiu jertfe. Entuziasmul acestor tinere vlăstare a adus pe câmpul de luptă cea mai aleasă şi mai neprihănită jertfă a războiului.

Jertfa lor n'a fost numai o contribuţie ostăşească la restabilirea unei grele situaţii de război, dar a fost şi o altoire morală, necesară armatei, la răspântea grea în care se afla.

După încheerea păcii, foştii luptători din „Promoţia războiului" s'au împrăştiat care încotro, au pus arma jos şi au început lupta inegală, pe ogorul social. Nici aici nu s'a arătat mai prejos. In erarhia socială, în toate domeniile de activitate, aceşti luptători au cucerit înălţimile.

Acum, „Promoţia războiului, ofiţeri activi şi de rezervă din toate armele, avansaţi sublocotenenţi în 1917, vor să-şi strângă rândurile, să facă bilanţul jertfei şi cercetându-şi sufletele în preajma gravelor evenimente ce bat stăruitor la hotarele noastre, să vadă ce a mai rămas din entuziasmul îndepărtatelor vremuri, din energia strămoşeştilor virtuţi, căci ei vor fi chemaţi mâine să comande batalioanele, divizioanele şi regimentele armatei.

In programul întrunirii acestei promoţii, mai stă şi publicarea unei monografii a promoţiei, cu amintiri, documente şi fotografii din acea epocă şi cu o serie de studii sociale militare, care să pună în lumină experienţa sângeroasă a acelor vremi.

Un festival artistic transmis prin radio, va face cunoscute viaţa şi spiritul ostăşesc al epocii războiului nostru, ca o orientare pentru vremurile care vin. Şi în fine, o troiţă, o placă comemorativă şi o medalie vor imortaliza jertfa promoţiei.

De aceea, din toate colţurile ţării, voi, ultimii veterani ai războiului şi primi voluntari ai jertfei, din fund de munte sau de vale, dela hotar ca şi dela centre, ofiţeri din anul 1917, activi sau de rezervă, răspundeţi chemării ce vă fac.

Promoţia voastră are un drum croit în istorie şi rolul ei nu este încă terminat.

Colonel P. SLAVESCU

„COLUMB"
TELEFON: 5.18.74 şi 2.57.60 PIAŢA SFT. GHEORGHE
Oferă la preţurile originale ale Uzinelor:
FIERĂRIE, modernă pentru construcţii.
UNELTE de tot felul pentru meseriaşi.
TABLĂ pentru învelitori şi de oţel, aramă, alamă, alpaca, nichel, plumb.
ŞURUBURI, buloane, nituri.
ARTICOLE TECHNICE-ELECTRICE.
ARTICOLE DE MENAJ. Mare asortiment.
MAŞINI pentru GATIT cu lemne şi petrol. 483

FABRICA ROMÂNA DE CLOPOŢE
POLICANDRE ŞI SFEŞNICE BISERICEŞTI
NICOLAE IONESCU & FIU
CEA MAI VECHE FIRMA ROMANEASCA
Furnizorul Curţii Regale şi al Sf. Patriarhii
Bucureşti Splaiul Unirii 73 — Telefon 3.94.54
Sucursale: Craiova, Chişinău, R. Vâlcea, Bălţi
Numai vizitând cea mai mare expoziţie din ţară, de clopote, policandre şi sfeşnice veţi putea obţine o calitate superioară şi la un preţ rezonabil 59

APARATE de DESTILAT SPIRT
dephlegmatoare, condensatoare şi alambicuri EXECUTĂ
CAROL KLAHRE ŞOS. ŞTEFAN cel MARE, 94
97

Profitaţi
de această toamnă ploioasă care asigură o prindere maximă.
POMI FRUCTIFERI
Arbori pentru străzi, şosele şi parcuri, arbuşti floriferi, brazi, trandafiri, VIŢE ALTOITE etc. de calitate superioară, furnizează:
PEPINIERELE ŞTIRBEY-Buftea
Reprezentanţa generală în Bucureşti II Str. Banului No. 2
2158 Catalog gratis la cerere

OŢELURI
Specialist bine introdus în vânzarea oţelurilor se caută. Ziar sub „OŢELURI" 28 S. 1

Dr. EM. DORNA
medic de spital
INTERNE şi SEXUALE
Tratează Insuficienţa Sexuală, Blenoragia, Sifilisul etc.
Consult. 10-11 şi 4-7. Str. Colţei 16 (fost Sfinţilor).
2010

Librăria
Ziarului „UNIVERSUL"
vinde caete, maculatoare şi rechizite şcolare, mai ieftin ca ori-unde

A APARUT
în EDITURA UNIVERSITAŢII din CLUJ
Geometria Analitică
EDIŢIA II-a de
N. ABRAMESCU
pentru studenţi universitari, şcoli politechnice, şcoli speciale, etc.
8899